

Sygn. akt VII Ka 743/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Lutostańska

Sędziowie: SO Anna Górczyńska (spr.)

SO Magdalena Chudy

Protokolant st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013r.

sprawy K. P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Biskupcu

z dnia 27 marca 2013r. sygn. akt VI K 188/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że łagodzi orzeczoną w punkcie I karę do 8

(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwania oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VIIKa 743/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Mrągowie VI Zamiejscowy Wydział karny z/s w Biskupcu, w sprawie VIK 188/13, wyrokiem z dnia 27 marca 2013r. uznał oskarżonego K. P. za winnego tego, że w dniu 25 grudnia 2012r. w P. Gm. B. kierował samochodem osobowym marki O. (...)o nr rej.(...)znajdując się w stanie nietrzeźwości (2,03‰) oraz będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu , sygn. akt IIK 333/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości , przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego tym wyrokiem , tj. czynu z art.178a§4kk i za to skazał go na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.42§2kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Sąd orzekł na podstawie art. 50kk środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie treści wyroku na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy B. na okres 1 miesiąca. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych .

Apelację od wyroku wywiódł oskarżony.

Wyrokowi zarzucił rażąca surowość kary i wniósł o orzeczenie grzywny ewentualnie o warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie w jakim wskazuje na rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Na wstępie stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy wnikliwie ocenił zgromadzone w postępowaniu dowody i wyprowadził z nich prawidłowe wnioski, które doprowadziły do uznania, że oskarżony popełnił czyn kwalifikowany z art. 178a § 4 k.k.

Przywoływana w apelacji argumentacja mająca uzasadnić zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest chybiona.

W tym miejscu stwierdzić należy, że przepis art. 69 § 1 k.k. statuujący instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary jest tak skonstruowany, że przy stosowaniu tej instytucji nakazuje kierować się jedynie względami szczególnie-
prewencyjnymi. By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Jeżeli spojrzeć się przez pryzmat wskazanych warunków na osobę oskarżonego, to stwierdzić należy, że rację ma Sąd I instancji wyrażając pogląd, że K. P. nie zasługuje na zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Stwierdzić należy, że niewystarczające w realiach przedmiotowej sprawy dla wywiedzenia stanowczego poglądu w kwestii istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego jest odwołanie się- tak jak czyni to skarżący- do faktu podjęcia pracy i możliwości spłaty ewentualnej kary grzywny. Wszak okoliczność ta w marginalnym stopniu może kształtować przekonanie Sądu odnośnie prognozy kryminologicznej rysującej się na tle przedmiotowej sprawy wobec oskarżonego. W przeciwieństwie do powyższego jako istotny należy uznać dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Zauważyć bowiem należy, że K. P. był już uprzednio wielokrotnie karany (vide: k. 42-43). Wobec wymienionego stosowano również środki probacyjne związane z oceną prognozy kryminologicznej w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary. Przedmiotowa sprawa dowodzi jednak, że stosowane środki okazały się bezskuteczne, gdyż nie powstrzymały oskarżonego od podejmowania kolejnych bezprawnych zachowań. Wprawdzie dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary uprzednia karalność oskarżonego nie stanowi automatycznej przeszkody, ale każdorazowo musi być brana pod uwagę przy ocenie czy orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wystarczy dla osiągnięcia wobec niego celów kary.

Nadto należy zwrócić uwagę, że oskarżony w pełni świadomy obowiązującego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i swojego stanu nietrzeźwości, stwierdził, że „ coś go naszło , żeby jechać do B.”(k:7). Okoliczność ta świadczy o tym, że oskarżony wykazuje dużą łatwość do podejmowania zachowań sprzecznych z prawem, gdyż z błahych powodów, czy wręcz bez powodu jest skłonny do popełnienia przestępstwa.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę również na treść 69 § 4 k.k. in fine, który wprowadza istotne ograniczenie możliwości stosowania wobec sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. warunkowego zawieszenia wykonania kary, jedynie do wypadków szczególnie uzasadnionych. W realiach przedmiotowej sytuacji, żadna z okoliczności przywoływanych w apelacji przez skarżącego nie wpisuje się w dyspozycję wskazanego przepisu.

Zaskarżony wyrok wymagał jednak dokonanie korekty w zakresie orzeczenia o karze. Wszak orzeczonej wobec oskarżonego karze pozbawienia wolności mieści się w granicach ustawowego zagrożenia jednak jawi się jako rażąco surowa. Wskazać należy, że zaproponowana na rozprawie przez prokuratora kara ośmiu miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w powyżej opisanym kierunku, tj. łagodząc orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 8 miesięcy, w pozostałym zakresie orzeczenie jako słuszne utrzymując w mocy (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.)

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, iż przemawiają za tym względy słuszności. Korekta zaskarżonego wyroku w kierunku korzystnym dla oskarżonego była konsekwencją wniesionej przez niego apelacji.